

Громадсько-політичний і теоретичний журнал «Віче» внесено до переліку видань, публікації в яких зараховуються як наукові роботи при захисті дисертацій у галузі: юридичні науки (постанова Президії ВАК №1-05/8 від 22 грудня 2010 року «Про внесення періодичних друкованих наукових фахових видань до нового Переліку наукових фахових видань України»)

Колонка редактора

16 липня 1990 року Верховна Рада тоді ще Української РСР усвідомивши за Російською Федерацією ухвалила доленосну Декларацію про державний суверенітет. Цей документ – провісник незалежності України, саме держави України, а не УРСР, – формалізував пасіонарні настрої суспільства, котре нестримно жадало радикальних змін. Але поступ на цій стежі, звісно, був складним. Бо написане на папері доводилося обстоювати, створювати, захищати конкретними законами. Державу, її суверенітет утверджували в перманентному пошуку компромісу, переконували опонентів. Тому в документі можна знайти і недомовки, і суперечності. Однак насправді це був гігантський, гупліврівський крок до державності. Народжені в процесі політичного протистояння й пошуку консенсусу положення про «здійснення українською нацією свого невід'ємного права на самовизначення» і «громадяни Республіки всіх національностей становлять народ України»; «жодна політична партія, громадська організація, інше угруповання чи окрема особа не можуть виступати від імені всього народу України» і «державна влада в республіці здійснюється за принципом її розподілу на законодавчу, виконавчу та судову» були влітку 1990 року справжнім подвигом прогресивного українського парламенту. Йому тоді довіряли беззастигнено. На нього поклали надії, його слухали чи не цілодобово і цитували. Сили служитимуть в Україні, Чорнобиля позбавимось, маємо намір стати в майбутньому постійно нейтральною державою, яка не бере участі у військових блоках, сповідуємо три ядерні принципи – не приймати, не виробляти і не набувати ядерної зброї. Станемо багатими на багатих чорноземях і щасливими в рідній Україні, рівноправними й бажаними у світі партнерами! Ось так сміливо й чесно мріяли! Минає 21 рік. Подеколи написане в Декларації про державний суверенітет, котра, до речі, мала стати основою Конституції, а її принципи мали використовуватися для укладення союзного договору, і сьогодні сприймається як недосяжне. Примітно, що «союзного» записали з малої літери. Звісно, тоді тримали на думці радянський. А принципи підходящі й для європейського. Ось тільки реалії.

Вічаймося, шановні друзі!

З повагою,

*Олександр
Литвин*

Президент ПАЧЕС, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин: «Наш подальший спільний успіх залежить від наполегливих зусиль заради практичної реалізації принципів добросусідства, сталого економічного розвитку, взаємовигідного обміну технологічним і культурним надбанням, бережного ставлення до природного середовища».

13 / 2011
(298)

Виходить у Києві
з квітня 1992 року.
З 2006-го – двічі
на місяць

Громадсько-політичне і теоретичне видання
Засновник – Верховна Рада України

У номері:

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

- 2** Симона НАРАДА.
«Зелена економіка»
проти зеленого Дніпра і ГМО
- 3** Іван ПЕТРЕНКО.
Віктор Янукович:
«Для нас є дуже важливим
і принциповим виконання тих
зобов'язань, які брала Україна
перед Радою Європи
16 років тому»
- 4** Олексій СИЩУК.
Пенсійні хроніки:
реформа хоч і пом'якшена,
але з ефектом
- 7** Олексій СИЩУК.
Ліки – найприбутковий
бізнес. Архіпелаг пігулкових
підробок живе й процвітає.
Чому?
- 10** Світлана ФІЛОНЕНКО.
Поки не зміниться суспільство,
корупція процвітає
- 13** Микола КАРМАЗИН.
Станіслав Юрченко: «Головне –
не повноваження, а чітке
дотримання букви закону»
- 16** Лучія ПУЗИКОВА,
Рітта КОЗУНОВА.
Мексика: між минулим
і майбутнім

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

- 20** Анатолій ПАВКО.
Право як соціокультурний
феномен
- 23** Євген КРАСНЯКОВ.
Державна політика
в галузі освіти України
в контексті реалізації освіти
для демократичного
громадянства і прав людини
- 26** Віталій ЧОРНИЙ.
Особливості розвитку
суспільства
- 30** Анатолій ГАЛЬЧИНСЬКИЙ.
Формування ефективності
стратегії соціальних
перетворень

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

- 36** Євген ТИЩУК.
Таємниці демонів ночі...
- 39** Ігор СКРУТЕНЬ.
А корабель пливе?

- 40** Юлія ЦИРФА.
Африканські біженці
VS реформований Шенген:
у кого перевага?
- 42** Інна ОМЕЛЯНЧУК.
Маршрутка вирушає в рейс...
- 44** Євген ТИЩУК.
Століття. Політ триває!
- 47** Зенон МИХЛИК.
Чи розв'яжемо гордіїв вузол
у плануванні територій?
- 48** Юрій ПОТАШНИЙ.
Іпотечне будівництво –
на приколі

САМОВРЯДНА ГРОМАДА

- 50** Євген ТИЩУК.
В Іллічівську говорили
мери 300 міст
- 52** Оксана ЛУКАШУК.
Володимир Войтович:
«Ми маємо великі шанси
забезпечити в Україні
реальність справжнього
народовладдя»
- 54** Юрій ПОТАШНИЙ.
Великий Хутір виходить
в Інтернет
- 55** Лариса МАРЧУК.
Олександр Сич: «Тільки
ледачий чи байдужий
галичанин не долучається
до розвитку туризму
на Прикарпатті»
- 58** Ірина КОЗАК.
Депутатський мандат
не манна небесна

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

- 60** Юлія ЦИРФА.
Анексія української історії...
- 62** Лучія ПУЗИКОВА.
Море полюбає сильних
- 64** Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Крос із перепонами
та пальма на фініші
- 65** Ігор ГРАБОВИЧ.
Втрата суб'єктності
- 66** Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Майстерія на вістрі пензля
- 70** Ольга КРАСОВСЬКА.
Туга за примарним
- 71** Людмила БАРАНЕВИЧ.
Послання з найвищих сфер